

Και μέσα στην διάχυση αυτής της όμιλλας
 δ' προύχων της Γαλλίας
 τούπε με οικ' εθνεκικό
 πώς γὰρ ἔκ'η του χάρι
 κι' ἄλλο βασιλεὺς Γαλλικὸ
 ὅσ'την Κρήτη θ' ἀριδάρη.

Καθεὶς τῆς ἐλευθέρας γῆς πολίτης περιούσιος
 διασκοδάζει καὶ γλεντᾷ
 μὲ ποδοφρούστανά κοντά,
 καὶ προαλεῖφομα κι' ἐγὼ νὰ γίνω πληρεξούσιος.

Τέτοια τρέχουν γεγονότα,
 καὶ τὴν καθέμα νύτα
 τοῦ Ριφάτ καὶ τοῦ Βεζύρη
 τὴν πετοῦμε ὅσ'τὸν ἀέρα,
 καὶ τὴν γράφομ' ἔχει πέρα,
 ποὺ δὲν πᾶνει τεμπέσοι.

Ἄγωνες εἰς τὸ Ρῖον νέων Ἐλευθερίων.

Π. — Ἐοῦ, ποὺ σημαδεύεις ἐπιτυχῶς τῆς μυτιγας,
 εἰς τῶν Ἐλευθερίων τὴν τελετὴν ἐπιγης;
 Φ. — Ἐγὼ, ποὺ σημαδεύω μὲ τέχνη κάθε μυτιγα,
 εἰς τῶν Ἐλευθερίων τὴν τελετὴν ἐπιγῆα.

Κατενθουσιασμένος
 τὸ πλῆθος ἀντικρίζω,
 κι' ὄμνω καὶ μακαρίζω
 τῶν σκοπευτῶν τὸ γένος.

Ἐλευθερίων τελετῇ, προοίμιον ἐκκλῆσις,
 δ' εἰς Παναγιωτόπουλος ὁ τῆς Αἰγυπτιακῆς,
 δ' τῶν γραμμάτων Ἰμπουργός, ποὺ εἰς πολλὰ τυρβάζει,
 ντιοὺρος ἐμπρός μας στέκει
 μὲ Μάνλιχερ τσιφρέκι,
 καὶ τὸ Πανεπιστήμιο γὰρ στόχο του τὸ δάζει

Ποῖα νέα τελετῇ!
 ἄνω σὺχθμεν τὰς καρδίας...
 τώρα Μάνλιχερ κρατεῖ
 κι' ὁ προέχων τῆς Παιδείας.

Κόσμος ἤγηε νὰ κρεπάσῃ,
 κι' εἶχαν ἀγνια τὴσση
 ποῖον τὸ δόλι του θὰ πάσῃ,
 μὰ καὶ ποῖος θὰ τὴν γλυτώσῃ.

Μπαμ ἡκούσθ' ὅσ'τὸν ἀέρα,
 μὰ τὰ δόλια πῆγαν πέρα,
 κι' ἐπανάσθ' τρομασμένο
 τὸ Κερὴν τὸ καμμένο,
 ὅπου τὰπλυτᾷ του τώρα
 τὸδγαλε καὶ τοῦτο φόρα.

Ἐνθουσιῶντες φέλλομεν παιδᾶνα νικητήριον
 ὅσ'τὸν τῆς Παιδείας κίριον,
 κι' ὄμιλλομε ὅσ'τὸς σκοπευτῆς μὲ τόνον ἀρεμάνιον,
 ὅσ'τὸν ἐρθεσε γοργός
 κι' ὁ κύριος Πρωθυπουργός,
 κι' ἔναυ τσιφρέκι τοῦδωσαν κι' ἐσκόπευε... τὸ δάνειον.

Ἐνθουσιῶν ἐπικροτῶ,
 καὶ τὸ τσιφρέκι χαιρετῶ
 τοῦ καθενὸς ἱππότου.

Ἐπὶ σάλπισμα τῆς τελετῆς
 καθένας ἄργος σκοπευτῆς
 ἦλθε μὲ τὸ σκοπὸ του.

Ἐνας μὲ μάτι τραγικὸ
 ἠσμάδευε τὸ Κεντρικὸ,
 ἄλλος μὲ θέσι, Περικλῆ, κι' ἄλλος μὲ καραμπῖνα
 λιμοκοντόρους ὅσ'τὸς φέρος ἀπὸ τὴν πείνα.

Τὸτ' ἐρρηγόρευσα κι' ἐγὼ,
 ποὺ πάντοτε γλωσσολογῶ.

Ὁ Φασουλῆς ὁ φαφατάς τάθε λαλεῖ στοὺς σκοπευτᾶς.

Φ. — Εἰς ἔψη σήμερα μὲ σὰς περιπλανῶμ' αἰθέρια,
 κι' ἂν καὶ σ' ἀφύγους σὸν κι' ἔμας δὲν πρέπουν Ἐλευθέρια,
 ἐν τούτοις τώρα τὸ παιδί, τὸν ἄνδρα, καὶ τὸν γέρο,
 σὲ τελετὴν σκοποβολῆς
 τὸν προσκαλεῖ κι' ὁ Φασουλῆς,
 καὶ τὸν Παναγιωτόπουλο τὸν σκοπευτῆ συγχάειρω.

Κι' ἂν ἀλλοφύλων πλῆθος
 θρασὺ προτεινῇ στηθεῖ,
 κι' ἂν Ἀνατολὴ καὶ Δύσις μὲ μάτια σὸν γαριὰ
 βάζουν εἰς τὸ σημάδι
 τῆς δόξης τὸ ρημάδι,
 ποὺ τῶχομε πατρίδα.

Ἐν τούτοις συμπολιταί,
 μὰ καὶ κατὰ μόνος
 ἀκούραστοι τελεῖτε
 σκοποβολῆς ἀγῶνας.

Τὸ γένος θέλει μαχητᾶς
 κι' ἄτιμιᾶν ἐδικητᾶς,
 γιὰ μ' αὐτοὺς τοὺς ρήτορας καὶ τοὺς κλαμαράδες
 γινητᾶμε καὶ τὸν σκυλῶν τῆς Πόλις μασκαράδες.

Σὲ τούτοις μπάτσους καὶ θριοχαῖς
 γυρεῖτε παλληκάρια
 γὰρ λεβεντῆς ἀρματοχιαῖς,
 κι' ὄχι γὰρ κλαμαράς.

Καὶ σὲ λαγκάδρα καὶ βουνα τσιφρέκια νὰ βροντοῦν,
 μὲ τὴν βροντῆ τῶν τσιφρέκων νὰ σβόσσουνε μαράζια,
 καὶ γύρω κρινδοάκτυλας παρθένιας νὰ καντοῦν
 γὰρ τοὺς προμάχους τῆς φυλῆς τὴν Νίκη τὴν γαλάζια.

Αὐτὰ τοὺς εἶπα σοφῶδες κι' ἐντόνους, κωκαλιάρη.
 Π. — Δίξου λαπὸν κατὰμουτρα γιὰ τὸ κλαμαρά...

Καὶ κερματῶσις ποικιλίας,
 μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίας.

Ὁ τοῦ Φαλήρου θιασος αὐτὸς τοῦ Κασταλλῆ νο,
 εἰς τὴν Μποιμ ἐπέταξε καὶ μὲ τὸ παραπάνω.
 Μὰ τι σὰς λέει, βρε παιδιέ, κι' ὁ Γεζιόργης Κατραμῆς;
 τούτου τὴν περιποίησιν κηρύττομεν κι' ἔμας.